

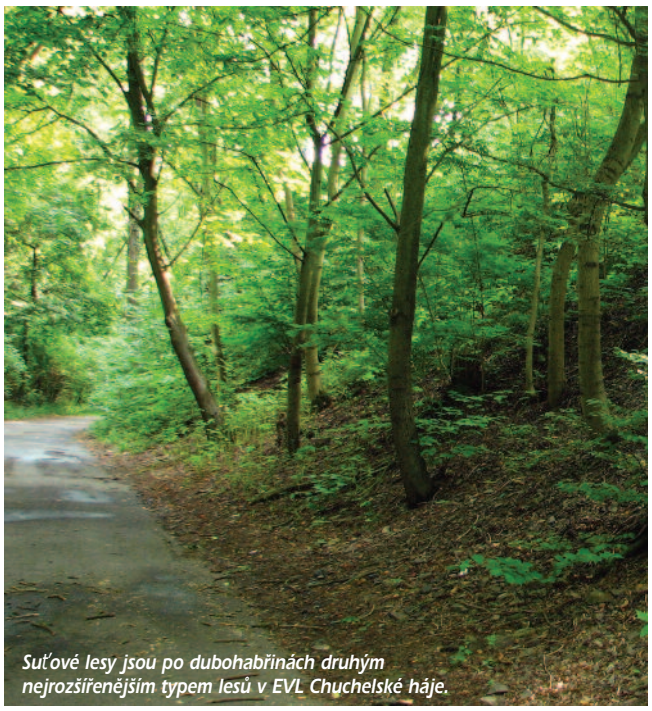

Mozaiky skalních výchozů s lesostepní křovinnou vegetací jsou domovem přástevníka kostivalového i mnoha dalších druhů hmyzu.

Přástevník kostivalový. Tohoto motýla nejčastěji zastihneme na květech sadce konopáče.

ÚDOLÍ ČESKÉHO KRASU

Vedle Klánovického lesa se na území hlavního města rozkládají ještě dvě lokality, rozlohou přesahující 100 ha: jsou to Prokopské údolí a Radotínské údolí. Obě EVL tvoří významná refugia přírody mezi stále více se zahušťující velkoměstskou zástavbou. Vedle krajinářských hodnot (stejně jako Klánovický les i krajinný ráz v obou jmenovaných údolích je chráněn formou přírodních parků) a geologických či paleontologických zajímavostí (naleziště zkamenělin a mezinárodně uznávané stratotypy) zde najdeme i unikátní živou přírodu. Předmětem ochrany v Prokopském údolí jsou hlavně xerotermní (tedy sucho- a teplomilné) skalní a stepní trávníky na vápnitých podložích, ale také suťové lesy na strmých svazích. Vápnomilné úzkolisté trávníky (tzv. krátkostébelná kostřavová step) hostí celou řadu chráněných druhů rostlin a velmi pestrá je i drobná fauna těchto výslunných stanovišť.

Suťové lesy jsou po dubohabřinách druhým nejrozšířenějším typem lesů v EVL Chuchelské háje.

V Radotínském údolí se vyskytují tytéž vegetační typy, ale EVL je zde vyhlášena především k ochraně dvou významných druhů: Z rostlin jde o kriticky ohrožený včelník rakouský, který je vázaný výlučně na suchá, výslunná a nezastíněná stanoviště (zejména nezarostlé horní slunné okraje vápencových stěn). Zdejší populace včelníku je odhadována jen na několik desítek exemplářů, jedná se ale o jednu z pouhých čtyř EVL v ČR pro tento druh! Mezi živočichy je pak předmětem ochrany přástevník kostivalový. Tento motýl preferuje skalnaté lesostepi, osluněné křovinaté stráně a řídké teplomilné doubravy. Ačkoliv v celé Evropě ustupuje, v teplých oblastech v okolí Prahy (Český kras, České středohoří), ale i v Moravském krasu, na Pálavě či v Podyjí je dosud lokálně hojný. Vymizel naopak ze západních a východních Čech a z větší části Českomoravské vrchoviny.

Obě výše popsané stepní lokality jsou z biogeografického hlediska součástí Českého krasu, což platí i pro nedalekou EVL Lochkovský profil. Zde je přástevník kostivalový jediným předmětem ochrany. Je tu dosud hojný díky tomu, že území pokrývají xerotermní travinná a křovitá společenstva vzniklá dlouhodobou pastvou. Odhlédneme-li ale od naturové ochrany, chrání stejnojmenná národní přírodní památka hlavně významné naleziště zkamenělin a klasický geologický profil. Poslední lokalitou patřící k Českému krasu je EVL Chuchelské háje. Svahy údolí Vltavy mezi Velkou a Malou Chuchlí pokrývají dosud z velké části přirozené lesy (dubohabřiny a suťové lesy). Plošně méně rozšířená, ale velmi cenná jsou tu i společenstva skalních trávníků s kosatcem bezlistým a devaterníkem šedým, nebo širokolisté suché trávníky s dominancí válečky prapořité a s výskytem kavylů či bělozářky větevnaté. Skalní výchozy se vyskytují v západní části území, na jižních svazích údolí Vrutice ve Velké Chuchli (PR Homolka).